

תת"ע 8776/09/20 - מדינת ישראל נגד חנאן חאג' יחיא חנאן חאג' יחיא

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

תת"ע 8776-09-20 מדינת ישראל נ' חנאן חאג' יחיא תת"ע 8843-09-20 מדינת ישראל נ'
חנאן חאג' יחיא

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	חנאן חאג' יחיא חנאן חאג' יחיא

החלטה

1. לפני בקשה מקדמית זהה בשני תיקים המתנהלים כנגד המבקשת, להורות על ביטול כתבי האישום מחמת טענת התיישנות.
2. עניין של העבירות בתיקים אלו הינו מעבר צומת כאשר ברמזור אור אדום לפי הפירוט כדלקמן:
 - א. תת"ע 8776-09-20 - נהיגה ביום 18.9.18 מבלי לציית לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעת הרכב, וללא עצירת הרכב לפני קו העצירה, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
 - ב. תת"ע 8843-09-20 - נהיגה ביום 18.10.18 מבלי לציית לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעת הרכב, וללא עצירת הרכב לפני קו העצירה, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
3. מכיוון שהסוגיה בשני התיקים זהה, דנתי במאוחד בשני התיקים.

טענות הצדדים:

4. לטענת ב"כ המבקשת, סעיף 225א(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשנ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ") קובע כי אם לא שלחה המאשימה הודעה למבקשת ולא הגישה נגדה כתב אישום בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה - העבירה מתיישנת. לדבריו, חזקת המסירה הקבועה בחוק אינה חלה.

5. בגין תיקים אלה התנהל הליך משפטי נוסף - המ"ש 12279-01-20 (להלן: "**ההליך האחר**") לאחר שמשרד הרישוי הטיל הגבלה על רישיונה של המבקשת. הבקשות התקבלו מאחר והמאשימה לא הגיבה במועד.

6. לטענת ב"כ המשיבה, עמדה המשיבה בנטל המוטל עליה. לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"), הקובע כי עליה לשלוח למבקשת הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתה על רצונה להישפט. משהודיעה המבקשת על רצונה להישפט ביום 10.3.20, לאחר שנתקבלה בקשת המבקשת להארכת המועד להישפט, חל לגביה האמור בסעיף 225א(ב). משכך, לטענתה לא עומדת למבקשת טענת התיישנות.

7. על טענה זו השיב ב"כ המבקשת והדגיש כי משלא שלחה המאשימה הזמנה לדין למבקשת, וחלפו למעלה מארבעה חודשים מיום ביצוע העבירה, דינה להתיישן, אף אם הוגשה בקשה להישפט במועד מאוחר יותר.

דין והכרעה

8. דין הבקשה להתקבל.

התיישנות:

9. סעיף 225א(1) קובע מועד התיישנות עבירות שהחשד לביצוען נסמך על צילום רכב:

10. "היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2).

(2)..."

11. על פי סעיף 225א(1) לעיל, כאשר מדובר בעבירת תעבורה המתבססת על צילום לכאורה של ביצוע העבירה, כמו במקרים שלפני, על המשיבה להראות כי נשלחה למבקשת הזמנה לדין או כתב אישום כדין, בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.

12. ב"כ המבקשת טען, כי אישור המסירה שהוצג בהליך האחר, אינו מקים את חזקת המסירה. לדבריו, על אישור המסירה צוין: **"איש לא נמצא במען"** ותו לא. על פניו נראה כי לא עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה וחזקת המסירה נסתרה בהתאם להוראות החוק, ומשכך חלה התיישנות ועל כתבי האישום להימחק. בעניין זה ר' תת"ע 11372-03-20 **מדינת ישראל נ' יוסף אביחיל**; תת"ע (תעבורה נצ') 775-07-08 **מדינת ישראל נ' סחר אבו סביה** (פורסם בנבו, 29.05.2010); תת"ע (תעבורה ים) 2005-05-16 **מדינת ישראל נ' קבועה עלי** (פורסם בנבו, 14.07.2016).

13. אציין כי אישור המסירה לא הוצג לעיוני על ידי מי מהצדדים, אך מצוי בנספחים לבקשה בהמ"ש, אליו הפנה בדבריו ב"כ המבקשת. המשיבה לא התייחסה כלל בטענותיה לאישור המסירה ולחזקת המסירה.

14. לטענת המאשימה, מרוץ ההתיישנות החל לאחר שהגישה המבקשת בקשה להישפט. ממועד הגשת בקשתה ובתוך שנה על המאשימה להגיש את כתב האישום ולזמנה, כפי הקובע סעיף 230 לחסד"פ: **"239א. (א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה..."**

15. השאלה שבמחלוקת היא האם עצם הגשת הבקשה להישפט על ידי המבקשת מונעת ממנה את טענת ההתיישנות? לדידי יש להשיב על כך בשלילה.

16. ראשית, יש לזכור כי המבקשת טוענת כי לא קיבלה הזמנה לדין ונודע לה על קיומם של הדו"חות באמצעות משרד הרישוי. רק לאחר מכן הגישה בקשה להארכת המועד להישפט, אשר נתקבלה, ולאחריה הגישה את הבקשה להישפט, במטרה לבטל את הדו"חות.

17. לא ברור כיצד, לדעת המשיבה, היה על המבקשת לפעול במצב דברים זה. שהרי כידוע טענות לביטול דו"חות נטענות במסגרת בקשה להישפט. טענת המשיבה ולפיה, משהוגשה בקשה להישפט, מוותרת המבקשת על טענת התיישנות, אינה מקובלת עלי.

18. בעפ"א 23016-09-11 בעניין **רון משה** [פורסם בנבו] דחה בית המשפט המחוזי טענה דומה וקבע: **"המערער לא ביקש להישפט אלא ביקש לבטל את הודעות הקנס מחמת התיישנות העבירות, אך כיוון**

שבמסגרת הליך פלילי ניתן לברר טענת התיישנות רק לאחר הגשת כתב אישום, ומשהחליטה התביעה להגיש כתבי אישום באיחור - אין לראות בנאשם כמי שביקש להאריך לו את המועד להישפט. הרי הוא לא ביקש זאת כלל ועיקר. כל שביקש הוא לטעון כי העבירות התיישנו ואם ניתן לטעון טענה זו רק לאחר הגשת כתב אישום, אין פירושו של דבר שהוא אכן ביקש להאריך לו את המועד להישפט, אלא מדובר בעניין פרוצדורלי הנעוץ בסדרי הדין" (בעניין זה ר' גם תת"ע (תעבורה חי') 6836-03-18 מדינת ישראל נ' סמר ח'לאילה (פורסם בנבו, 18.06.2018)). התרשמתי כי כך גם במקרה שלפני, קל וחומר משלא הוצג לעיוני אישור מסירה כדין.

19. מאחר ונותר בליבי ספק ממשי אשר לשאלת המסירה והאם בוצעה כדין, יש מקום במצב דברים זה לקבל את טענת ב"כ המבקשת.

20. לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את טענות ב"כ המבקשת, קובע כי העבירות התיישנו, ומורה על מחיקת כתבי האישום בשני התיקים.

21. הדיונים הקבועים ליום 13.1.21 שעה 10:30 מתייתרים ומבוטלים.

22. המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים, תודיע טלפונית על ביטול הדיונים ותיישמה בשני התיקים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.